

[Ministeren for Grønland]

har iværksat ensartede forholdsregler for hele Grønland. En af disse er udsendelsen den 14. marts 1986 af en vejledning til de lokale myndigheder om de konkrete spørgsmål, de ville kunne blive stillet over for. Vejledningen skal tillige danne grundlag for en registrering af problemernes omfang i både statens, hjemmestyrets og kommunernes institutionsbyggeri.

Spm. nr. S 814

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (11/3 86) af:

Maisted (FD):

»Hvor længe vil ministeren administrere forbud over for landets borgere mod at modtage elektroniske udsendelser, hvorved borgerne i skrift, tale og billeder kan modtage informationer, tanker og andre meddelelser i henhold til grundlovens § 77?«

Begrundelse

Den 10. marts 1986 viste TV-A i form af en billedreportage fra England, at der ikke er nogen tekniske begrundelser for at overtræde grundlovens § 77, idet TV-A viste, at englænderne har den fulde frihed til at nedtage TV-programmer fra hele verden samtidig med frie nationale TV-programmer.

Svar (20/3 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Det nævnte spørgsmål er stillet enslydende til ministeren for offentlige arbejder.

Jeg henviser til svaret fra denne (sp. 8953).

Spm. nr. S 815

Til *justitsministeren* (11/2 86) af:

Maisted (FD):

»Kan ministeren bekræfte, at landsskatteretten arbejder i strid med grundlovens § 3 på grund af landsskatterettens personsammensætning?«

Begrundelse

Ifølge grundlovens § 3 skal der være en klar adskillelse imellem den lovgivende, udøvende og dømmende magt.

Personssammensætningen af landsskatteretten indeholder repræsentanter for de tre magtgrupper, hvorfor spørgeren er af den opfattelse, at landsskatterettens kendelser er i strid med grundloven.

Svar (18/3 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

§ 22 i skattestyrelsesloven (lov nr. 281 af 8. juni 1977 med ændringer) indeholder følgende bestemmelse:

»§ 22. Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd samt 24 andre medlemmer. Af de sidstnævnte 24 udnævnes 13 af ministeren for skatter og afgifter, medens de øvrige 11 vælges af folketinget.«

Skattedepartementet har over for justitsministeriet oplyst, at landsskatteretten i dag er sammensat på følgende måde: 2 nuværende og 5 forhenværende medlemmer af folketinget, en kommunalpolitiker og 3 embedsmænd – alle valgt af folketinget – og 5 dommere og 2 embedsmænd, som er udnævnt af ministeren for skatter og afgifter.

Grundlovens § 3 har følgende ordlyd:

»§ 3. Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.«

Denne bestemmelse, som er en grundlovsfæstelse af den såkaldte magtadskillelsesteori, angiver en kompetenceopdeling mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt.

Bestemmelsen angiver ikke, i hvilket omfang personsammenfald mellem ansatte inden for de tre organisatoriske enheder må finde sted, og der ses ikke i øvrigt af grundloven at kunne udledes noget forbud herimod.

Grundlovens § 30, stk. 2, hvorefter tjenestemænd, som vælges til medlemmer af folketinget, ikke behøver regeringens tilladelse til at modtage valget, forudsætter derimod, at arbejdet som folketingsmedlem ikke er uforeneligt med arbejdet som tjenestemand, lige så lidt som der efter grundloven er noget til hinder for, at dommere vælges som medlem af folketinget.